

2015. szeptember 6.

Mandabokor

Istentisztelet

(Veczán Ábel Dániel keresztelője)

„Nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.” Zsolt 78,4

Drága Gyülekezet!

Kedves Testvérek!

Sok örömet élhattunk át az elmúlt időszakban, hiszen néhány hónappal ezelőtt ifjúságunk két tagja (Ildikó és Gergő) kötötte össze az életét ebben a gyülekezetben, imaházunk falai között és Isten színe előtt. Aztán most újabb ilyen örömünk lehet, hogy ifjúságunkból két fiatalnak (Edónak és Lacinak) Dániel Ábel nevű gyermekét a szent keresztségben részesíthetjük. Nagy öröm számomra, hogy Isten munkáját láthatom, tapasztalhatom gyülekezetünkben, az ifjúságban. Visszatekintve az elmúlt évekre Isten kegyelmi időszakát láthatjuk, hogy fiatalokat és idősebbeket szólított meg, hívott el, juthattak hitre, dönthettek Jézus

Krisztus mellett és új életet nyertek Krisztusban. Látni és tapasztalni, hogy milyen letenni bűnöket a bűnvallásban, milyen, amikor Isten megtisztít valakit és elkezd Isten útján járni. Amikor valaki elkezd Isten Igéjét komolyan venni, ahhoz igazítani az életét és az élete prédikációvá válik. Nem csak ajkával beszél Istenről, hanem a tetteivel, a magatartásával is. Különböző – még kiélezett – élethelyzetekben is hű tud maradni Istenhez. Mindent az Istenhez való viszonya határoz meg. Nem csupán vasárnapi keresztyén, hanem a hét minden napján is az. Nem csupán a gyülekezetben él „áhitatos” életet, hanem a munkahelyén, az iskolában, a családban, bárhol, ahol megfordul. Nem beleilleszkedik a környezetbe és veszi fel azt a stílust, hanem Jézus Krisztus szavai, tettei mutatkoznak meg mindenben. Ilyen keresztyénekre van szükség, s tudom, hogy a világban ilyen keresztyéneket várnak. Akik nem csupán vasárnapi keresztyének, akiknek nem csupán a vasárnapjuk más, hanem az egész életük. És ez a világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. Azokat, akik hitelesen élnek, akiken szintén látszódik, hogy vannak küzdelmeik, nehézségeik, problémáik, mélységeik és magasságaik, de mindent megosztanak Jézussal. Akik felett nem hatalmasodik el a

nehézség, nem esnek kétségbe, nem menekülnek a probléma elől fejüket a homokba dugva, hanem oda tudják helyezni Jézus kezébe, mert tudják, hogy Neki gondja van reánk, ahogy Péter is írja: **„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok”** I Pt 5,7. S egyre többen élnek így gyülekezetünkben. Ezért mondhatjuk alázattal, de hálával a szívünkbe, hogy élő közösségben lehetünk, mert élő hitű, Jézus Krisztus iránt elkötelezett, Krisztusban új életet nyert emberek vannak a gyülekezetünkben. Akik az Isten Igét hallgatják, szeretik, megbecsülik, s minden igyekezetükkel azon vannak, hogy megtartsák azt az életükben.

Egy ilyen közösségben lehetünk ma is, hallgathatjuk mindazt, amit Isten elkészített erre az alkalomra számunkra. Erre az ünnepre.

Hadd mondjam el, hogy ezt az Igét Edó és Laci választotta az útmutató alapján. És nagyon jó választás volt! Milyen csodálatos, hogy Isten ezt is így kirendelte. Hiszen ez a Zsoltár egy visszatekintés. Izrael történelmének fontosabb állomásaira tekint vissza, s így kezdi az elején: **„Figyelj, népem, tanításomra, fordítsátok felém fületeket, amikor beszélek!** ²**Mert példázat-**

ra nyitom számat, ősrégi titkokat akarok hirdetni. ³**Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk,** ⁴**nem titkoljuk el fiaink előtt, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.”** Zsolt 78,1-4.

Mennyi csodát élhetett át Izrael? Hány és hány alkalommal tapasztalhatták meg Isten gondviselő szeretetét, gondoskodását, figyelmességét, szabadítását? Isten hány alkalommal nyúlt bele emberek életébe, küldött olyan áldott életű szolgálókat, akik meghatározóak voltak Izrael életében. Olyanokat, akiknek az életük hiteles volt, szerették az Urat, ragaszkodtak Hozzá, akiken az Isten hatalma és tette meglátszódott, mert áldott életűek voltak. Hány és hány embert látok ma is, akiknek az élete olyan távol van az „áldott” jelzőtől. Mennyi tragédiát, káoszt, züllöttséget, megcsalást, keserűséget, veszekedést látok emberek életében. Milyen kaotikus egy-egy család élete, egy-egy házasság? És tudjátok, miért van ez? Mert nem adnak teret Isten dicső tetteinek és erejének. Mert nem engedik, hogy Isten véghezvigye akaratát az életükben! Mert nem járnak engedelmisségben! Mert nem veszik komolyan Istent! Pedig, ha komolyan vennék, olyan áldás lehet-

nek az életük. Látom egy-egy ember életét, akik engedtek Isten szavának, s milyen áldás lett az életük. Isten hogyan tudta őket használni emberek, családok, társadalmak életében és ott van áldás, ahol van engedelmisség. Aztán ez az engedelmisség kihatással van emberek életére. Formálja, változtatja a maga és a környezete életét. Izrael életében is hol meg volt, hol nem. Amikor engedelmisségben éltek, felemelkedett a nép, a társadalom, amikor engedtlenségben éltek, akkor elkezdett zúllni. Így van ez a személyes életekben. Amikor valaki engedelmisségben jár, Krisztus központú lesz az élete, azt megérzi a feleség, a férj, megérzik a gyermekek, megérzi a főnök és a beosztott, a család. Ott áldás, ott béke, ott szeretet lesz. Aki eltávolodik Istentől, annak káosz lesz mindene. Ott hazudni fog a feleség a férjnek, a férj a feleségnek. Egyre több tényér – és étkezés fog, mert a feszültséget az étkezésen vezetik le, a gyermekek elkezdnek bizonytalanságban élni otthon, menekülnek otthonról a médiába, a Facebookba, a drogba, az alkoholba. Hány embernek az élete egy nagy menekülés? Aztán az Istentől távol lévő ember a munkáját is „immel-ámmal” végzi és minden olyan kaotikussá kezd válni. Szóval vannak, akiknek az élete áldás és áldott életük és

vannak, akiknek az élete szomorúságba és tragédiába torkollik. Istennek a kegyelme, hogy Edó és Laci elmesélhetik a következő nemzedéknek, milyen hatalmas dolgokat tett velük az Isten. Elmondhatták már ezt ebben a gyülekezetben is bizonyágtétel formájában, de most rajtatok van a sor, hogy Isten, akit rátok bízott, neki is mondjátok el. Mert tudnia kell a következő nemzedéknek, hogy Isten létezik, hogy Istennek terve van, hogy Ő munkálkodik, hogy Ő elküldte Jézus Krisztust ebbe a világba, hogy van bűnbocsánat és van örök élet. Tudnia kell a következő nemzedéknek is, hogy Isten milyen csodálatos dolgokat vitt véghez ebben a történelemben. Tudjátok, sokat gondolkodtam azon, hogy milyen világban élünk most. Mi vesz bennünket körül. Elöttem van a XX. század sok kínja, gyötrelme, nyomorúsága. Elöttem van az, hogy a kommunizmus ki akarta irtani Isten létét az emberek szívéből. Elöttem van az, hogy az ember milyen mélyre tud süllyedni, mennyi nyomorúságot és fájdalmat tudnak egymásnak okozni. És sikerült nekik egy nemzedékkel, a szüleink korosztályával elfeledtetni Istent, akik már nem tanították Istenfélelemre, nem tanították Bibliaolvasásra, imádságra a gyermekeiket. Akik nem beszéltek a következő nemzedéknek

Isten csodálatos dolgairól. S nézzétek meg, mi van a XX., XXI. század emberével! Elfelejtették, milyen Istennel élni! Volt ilyen a világtörténelemben sokszor! Egy példát hadd említsek! Voltak idők Izrael életében, amikor emberek élete tele volt bálványimádással, testi és lelki paráznasággal, tisztátalansággal, mert elhagyták az Urat, aztán a következő nemzedéknek már nem is beszéltek Istenről, az Ő tetteiről, aztán a következő nemzedék meg már Isten nélkül nőtt fel, aztán minden volt abban az országban. Elfelejtették Isten dolgait. Nélkülözték Őt az életükben, nem beszéltek Istenről, az Ő tetteiről. Ebben az időben került Jósiás király a hatalomra. „Egészen véletlenül” megtalálták Isten Igéjét, amit már nemzedékek is elfelejtettek, hogy létezik. Leírja ez a tudósítás, hogy milyenek voltak abban az időben az emberek. Mit tettek, hogyan éltek és milyen hatással lett az életükre Isten szava. hadd idézek ebből néhány sort:

„⁸Egyszer csak így szólt Hilkiájá főpap Sáfán kancellárhoz: Ezt a törvénykönyvet találtam az ÚR házában! És odaadta Hilkiájá a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el. [...] ¹¹Amikor a király meghallotta a törvénykönyv igéit, megszagatta a ruháját. ¹²Majd ezt a parancsot adta a király

Hilkiájá főpapnak, Ahikámnak, Sáfán fiának, Akbórnak, Mikájá fiának, meg Sáfán kancellárnak és Aszájának, a király udvari emberének: ¹³Menjétek, kérdezzétek meg az Urat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve! [...] ¹⁹Mivel meglágyult a szíved, és megaláztad magad az ÚR előtt, amikor meghallottad, hogy mit jelentettem ki erről a helyről és lakóiról, hogy milyen pusztulás és átok vár rájuk, megszagattad ruhádat, és sírtál előttem, ezért én is meghallgatlak! - így szól az ÚR. [...] odaállt a király az oszlop mellé, és szövetséget kötött az ÚR színe előtt arra nézve, hogy az Urat követik, parancsolatait, intelmeit, és rendelkezéseit teljes szívvel és teljes lélekkel megtartják, és teljesítik a szövetség igéit, amelyek meg vannak írva abban a könyvben. És az egész nép elfogadta ezt a szövetséget. [...] ²⁴Jósiás király megtisztította Júda országát és Jeruzsálemet a halottidézőktől és jövendőmondóktól, a házibálványoktól is, mindazoktól a förtelmes bálványoktól, amelyek ott láthatók voltak. Így szerzett érvényt a törvény rendelkezéseinek, amelyek le vannak írva abban a könyvben, amelyet Hilkiájá pap talált az ÚR házá-

ban.²⁵Nem volt hozzá hasonló király öelötte, aki úgy megtért volna az ÚRhoz teljes szívével, teljes lelkével és teljes erejével, egészen a Mózes törvénye szerint; és utána sem támadt hozzá hasonló.” II Kir 22,8.11-13. 19, 23,3.24-25.

Látjuk ezt a hatalmas változást egy ember, egy társadalom életében? Az elfelejtett isteni szónak ekkora ereje lett újra. Emberek élete változott meg, tagadtak és vallottak meg bűnöket, majd tették le. És ez megváltoztatott egy társadalmat. Kedves Edó, kedves Laci! Kedves Gyülekezet! Beszéljétek el, milyen nagy dolgokat tett veletek a mindenható Isten! Beszéljétek el, hogy Jézus Krisztus mit vállalt értetek! Beszéljétek az Ő nagy tetteiről. Mit tapasztaltatok meg? Min mentetek keresztül, s hogyan őrzött meg benneteket. Beszéljétek arról, hogy Ábel, akinek neve jelentése: pára, lehelet, múlandóság, hiábavalóság, hogyan tudja ezt a drága, törekeny, hiábavaló életet tartalommal, bűnbocsánattal, üdvösséggel megtölteni. De ehhez nektek beszélni kell! Ebben az Istent elfelejtett nemzedékben nektek beszélni, hirdetni kell Isten csodálatos tetteit! Beszéljétek el a következő nemzedéknek, tanítsátok Istennel beszélni, tanítsátok imádkozni, járjatok elől példás, hiteles élettel. Élőtétek meg az Istent az élete-

tekben. Prédikáljon az életetek Istenről! Mert ebben az elfajult világban, nemzettségben egyedül Isten az, aki helyre tud mindent állítani. De ehhez beszélni, bizonyosságot tenni kell. Ne titkoljátok el, ami benneteket van, az a reménység, az a hit, az a szeretet, amit táplál bennetek Jézus Krisztus, azt mondjátok el, legyetek hitvalló keresztyének! Beszéljétek el a következő nemzedéknek! Ne csak Ábelnek, hanem akiket Isten rátok bízott!

Ámen!